

N:o 296.

Af Herr **Johan Erickson**: Angående ändringar i Kongl. Jagtstadgan den 21 Oktober 1864.

Ehuru jagten numera ej såsom fordom kan i vårt land allmänligen betraktas såsom något egentligt näringsfång, sedan, i samma mån som markens odling och skogarnes undanrödjande framskridit, det nyttiga villebrådets antal förminskats, bör man likväl på allt sätt söka förekomma det nämnda villebråd fullkomligt utrotas. Visserligen har mycket i denna syftning vunnits genom utfärdandet af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga af den 21 Oktober 1864; men att den ej gjort fyllest, har erfarenheten tyvärr visat. Enligt nämnda Stadgas 16 § 4 mom. eger nemligen jordinnehafvaren rätt att under viss tid utsätta finare giller eller snaror för fångande isynnerhet af fågel; men då häraf följt, att detta slags vildt på flera trakter nästan utrotats samt då krypskytteriet genom nämnda stadgande befrämjas, hvarförutan denna slags jagt mot djuren antingen utgör en uppenbar grymhet, fullt hänförlig under 18 kap. 16 § Strafflagen, finner jag mig ej mindre af egen drift än äfven på uppmaning af mitt komitentskaps hushållningssgille, föranlåten att hos Riksdagen vördsamt föreslå,

att antingen och helst allt fångande och dödande annorledes än medelst skott ur skjutgevär af de i 12 § omförmälda djur alldeles förbjudes, eller ock jagt efter tjäder, orre och hjerpe förbjudes från och med den 1 November till och med den 10 Augusti.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles ödmjukast.

Stockholm den 26 Januari 1868.

Johan Erickson,
från Jönköpings län.